Fragmentarium

mei: adhesit os meū carni mee. Similis
fact⁹ sum pellicano solitudīs: fc̄s sū nic
ticorax ī domicilio. Vigilaui et fc̄s sum
sicut passer: solitari⁹ ī tecto. Tota die
exprobrabāt m̄ inimici mei et qui lau
dabāt me adūsum me iurabāt. Qr̄a
cinerē tanq̄m panē mādūcabā: et po
clm̄ meū cū fletu miscebā. A facie
ire ī dignatōis tue: q̄r eleuās allisi
sti me. Dies mei sicut umbra decli
nauerūt: et ego sicut fenū arui. Tu
autē dn̄e ī eternū pmanes: et memo
riale tuū ingeniale tuū ī gn̄atiōe et
generatiōnē. Tu exurgēs dn̄e miserē
beris syon: q̄r tēpus miserendi ei⁹ q̄r ue
nit tēpus. Qm̄ placuerūt seruis tuis
lapides ei⁹: et t̄re ei⁹ miserebunt̄. Et
timebūt gentes nomē tuū dn̄e: et oēs
reges t̄re glām tuā. Quia edifica
uit dn̄s syon: et uidebit̄ in glīa sua.
Respexit ī orōnē humiliū: et nō spre
uit p̄cem eoꝝ. Scribant̄ hec ī gene
ratiōe altera: et pp̄ls q̄ creabit̄ lauda
bit dnm̄. Quia pspexit de excelso sc̄o
suo: dn̄s de celo in t̄rā aspexit. Ut
audiret gemit⁹ cōpeditoꝝ: ut solueret
filios interemptoꝝ. Ut annūciēt ī sy
on nomē dn̄i: et laudē ei⁹ in ierlm̄.
n cōueniendo pp̄los ī unū: et reges ut
eruiāt dn̄o. Respondit ei ī uia uir
tus sue paucitatē dierū meoꝝ nū
ciā m̄. Ne reuoces me ī dimidio di
meoꝝ: ī gn̄atiōe et generatiōne an
t. Initio tu dn̄e t̄ram fundasti:
manuū tuaꝝ st̄ celi. Ipsi pi
autē pmanes et oēs sicut uesti
ueterascēt. Et sicut opertoriū

mutabis eos et mutabunt̄: tu autē
idem ip̄e es: et anni tui nō deficient.
Filii seruoꝝ tuoꝝ habitabūt: et semē
eoꝝ ī sc̄lm dirigetur. P̄s. D
Benedic aīa mea dn̄o: et oīa q̄ intra
me st̄ nomī sc̄o ei⁹. Benedic aīa mā
dn̄o: et noli obliuisci oēs retributio
nes ei⁹. Qui ppiciat̄ oībȝ īiq̄tatibȝ
tuis: q̄ sanat oēs īiq̄tates tuas. Qui
redemit de īt̄itu uitā tuā: q̄ coronat
te mīa et miseratiōibȝ. Qui replet ī
bonis desideriū tuū: renouabit̄ ut
aquile iuuentus tua. Faciēs mīas
dn̄s: et iudiciū oībȝ īiuriā paciēn
tibȝ. Notas fecit uias suas moysi:
filiis isrl̄ uoluntates suas. Miserator
et misericors dn̄s: longanimis et
multū misericors. Non ī ppetuū ira
scet̄: neq; ī eternū cōminabit̄. Non
scd̄m pcc̄a nr̄a fecit nobis: neq; scd̄m
īiq̄tates nr̄as retribuit nobis. Qm̄
scd̄m altitudinē celi a t̄ra: corrobo
rauit mīam suā sup̄ timentes se. Quā
tū distat ortus ab occidente: longe
fecit a nobis īiq̄tates nr̄as. Quomō
miseret̄ pat̄ filioꝝ miser⁹ est dn̄s ti
mentibȝ se: qm̄ ip̄e cognouit dn̄s fig
mentū nr̄m. Recordat⁹ est qm̄ puluis
sum⁹ homo sicut fenū dies ei⁹: tanq̄
flos agri sic efflorebit. Qm̄ sp̄c ptrā
sibit ī illo et nō subsistet: et nō cog
noscet amplius locū suū. Misericordia
autē dn̄i ab eterno: et usq; ī eternū
sup̄ timentes eū. Et iusticia illi⁹ in
filios filioꝝ: his q̄ seruāt testamētū
ei⁹. Et memores st̄ mādatoꝝ ip̄i⁹ ad
faciendū ea. Dn̄s in celo parauit se

License: cc-by-nc-sa – Scherpenheuvel-Zichem, Abdij der Norbertijnen van Averbode, Archief, Sectie IV, hs. 417, 26, fol. [4]v – Psalter (https://fragmentarium.ms/view/page/F-5xj2/7135/69944)